

Tothom en va sortir amb un somriure

La Teatral va inaugurar la campanya 2016 amb la representació de la comèdia de Ray Cooney, *La doble vida d'en John*

La companyia de teatre de la Soci.

Marta Gil Borràs / La Teatral

El títol d'un espectacle o d'una novel·la ha de ser suggeridor, és a dir, t'ha de produir ganes d'aixecarte del sofà en una tarda de dissabte, espolsar-te la mandra de sobre, i anar-hi. I més a mi, que no tenia cotxe ni tampoc idea d'on actuava la Teatral!

Però, com el títol complia amb la premissa, vaig agafar un autobús que em dugués cap a la part alta de la Ciutat Comtal i, després de preguntar a diversos vianants i de caminar més del que em demanava el cos, vaig arribar al cap de dues hores, suada i sense sopar, al meu destí.

Per sort, l'estructura física del teatre de seguida em va compensar en part el meu enuig inicial: des de qualsevol butaca es veia força bé tot l'escenari, i cap testa, per magnífica que fos, me'n taparia la visió, cosa d'agrair sobretot quan ets més aviat de mida petita com és el meu cas.

Per problemes aliens, l'espectacle va trigar a començar, però, un cop ho va fer, ja no vaig pensar en res més: una comèdia amb característiques vodevilesques s'encarregava de distreure una sala de teatre plena de gom a gom!

L'escenari, el primer *personatge mut* que surt a escena, ens va oferir una agradable visió: envans acollidors, empaperats de color groc l'un, de color blau l'altre; portes a dreta i esquerra, unes escales que pujaven al segon pis hi donaven una impressió de casa força gran tot deixant llibertat a la imaginació per suposar altres racons amagats... I amb l'avantatge de ser un únic esce-

nari amb dues funcions alhora, ben diferenciades: la de ser la casa d'en John al barri de Wimbledon, i la de ser l'altra casa d'en John al barri de Strattford.

La resta de personatges, els *humans*, van encarregar-se de la resta: en cap moment podies avorrit-te, perquè l'acció era constant, i la mirada del públic anava d'una porta a l'altra, o del centre de l'escenari fins a la porta de sortida. I l'espectador patia amb el pobre John Smith, perquè no sabia com sortir-se'n, a conseqüència de la seva gran mentida, mantinguda durant divuit anys. Però..., sobretot, patia pel seu lleial amic, l'Stanley, sobre el qui en John diposita la responsabilitat de treure'l del seu embolic! I jo em preguntava: a qui de nosaltres no li agradaria tenir un amic com l'Stanley?

Els dos fills, noia i noi, protagonistes de la generació virtual i entossudits a conèixer el pare de l'altre/a que, per pura casualitat, s'anomena d'igual manera que el propi, van actuar sense fingiments, amb la naturalitat amb què qualsevol jove actual es mostra amb els seus pares i amb els desconeguts.

Pel que fa a les dues dones d'en John, l'una sense abandonar el seu divertit accent italià, sempre a punt d'atacar l'adversari amb el ganivet o amb qualsevol estri domèstic al seu abast, i l'altra molt més relaxada i fins i tot una mica figa tova, constituïen una bona parella de dones amb caràcters diferents, però molt més unides del que fan suposar a l'espectador durant gairebé tota l'obra.

Com a contrapunt a tota una situació que en alguns casos esdevé gairebé històrica, tenim el Sr. Gagner, el

La Teatral amb el PAS i amb Asdent

En les tres representacions de *La doble vida d'en John* és van recaptar 880 euros a benefici d'una associació contra la malaltia de Dent

Redacció / Revista

El valor afegit de les representacions de la Teatral és que el públic assistent a les tres funcions va poder col·laborar amb Asdent, Associació per a la malaltia de Dent. La presidenta, Eva Giménez, va assistir a una representació, juntament amb el secretari, David Muñoz. Es dona la circumstància que tots dos són fundadors d'Asdent i pares de Nacho, un nen de 5 anys afectat per la malaltia de Dent. Van assistir-hi acompanyats per altres membres de l'entitat, que van muntar un estand amb productes solidaris a l'entrada de la sala auditori, juntament amb les urnes recaptatòries. En les tres funcions, es van recaptar 880 euros.

La presidenta i el secretari d'Asdent van fer un parlament per explicar els objectius d'Asdent i per agrair "molt

sincerament el magnífic gest de l'Associació del Personal de "la Caixa" amb la seva associació". Els va donar la benvinguda la delegada de la Teatral, Victòria de Lucas, i el membre de la Junta Directiva i de la Teatral, Josep Isern.

Així mateix, una altra representant d'Asdent, Núria Sánchez, es va posar en contacte a través de correu electrònic per enviar una nota d'agraïment, un extracte de la qual reproduïm a continuació: "Gràcies, mil gràcies a tots: a l'Associació del Personal de "la Caixa", a la Teatral, a la seva delegada, al director de l'obra i a tots els actors, tècnics i resta de persones que hi han col·laborat. Va ser un èxit i va estar tots increïbles!".

La nostra resposta no pot ser cap altra que donar-los les gràcies a ells per deixar que hi col·lorem. Això és el PAS.

simpàtic pare de l'Stanley, que viu en el seu món particular i que, mentre espera que el seu fill estigui llest per embarcar-se plegats cap a Felixstowe, a gaudir d'unes merescudes vacances, afegeix una nota d'aire fresc a tot aquell embolic!

I un somriure...

Jo, aficionada al teatre, vaig valorar l'esforç d'aquells actors, joves i no tan joves, per recordar, sense equivocar-se, tot aquell galimaties d'entrades i sortides! I, com no, crec que cal valorar l'energia entusiasta del director a l'hora de dirigir un elenc de set persones i aconseguir donar vida a l'obra dramàtica de Ray Cooney.

Quan va acabar la funció, gairebé tothom va sortir de la sala amb un somriure, complaguts i alhora convençuts que havia valgut la pena fer el petit esforç d'aixecar el cul del sofà!

¡Es prepara una gran estrena!

La Teatral treballa en la posada en escena de *L'antiquari* per al proper mes d'abril

Redacció / Revista

En el moment de tancar aquesta edició, podem informar que la Teatral estrenarà en primícia l'obra *L'antiquari*, escrita pel nostre company Xavier González Costa, per la qual va obtenir el premi Bambolina 2012.

Sota la direcció de Mercè Lara, l'obra es representarà els dies 27, 28 i 30 del proper mes d'abril, a la sala auditori del local social de Barcelona.

Visita a Catalunya en Miniatura

La Teatral va dur a terme la seva reunió de treball en aquest espai

Redacció / La Teatral

La secció Teatre Barcelona va dur a terme una reunió de treball al parc temàtic Catalunya en Miniatura, a Torrelles de Llobregat (Baix Llobregat), responant així a la invitació que la direcció del parc havia fet a la nostra secció. La reunió va tenir lloc el mes de febrer.

A banda de tractar les principals qüestions d'actualitat d'organització de la secció, els membres de la Teatral van poder gaudir d'una visita guiada, un passeig amb el minitren panoràmic i una visita als tallers del parc.

Catalunya en Miniatura disposa d'un ampli catàleg dels monuments més representatius del nostre país, que van des de la Sagrada Família de Gaudí o les esglésies romàniques del Pirineu, a la Muntanya de Montserrat o el Camp Nou, passant per les xarxes de ferrocarrils o l'aeroport de Barcelona.

Construcció d'equip

Una bona interpretació dalt d'un escenari requereix de molta complicitat entre els actors que formen part del repartiment. Perquè aquest vincle sigui possible, la secció s'ha proposat anar més enllà de l'activitat escènica i fomentar la companyonia entre els membres de la Teatral per estimular el desenvolupament de nous projectes teatrals i col·laboracions conjuntes amb el PAS.